

og Virksomhed har Kommissionen delt sig i et Flertal og et Mindretal. Lovforslaget følger, som det vil ses af § 9, Flertallets Forslag, idet det gaar ud paa, at Bureauet skal udgøre en Del af Udenrigsministeriet, og at der for at fremme Bureauets Samarbejde med Erhvervene oprettes et Raad bestaaende af Repræsentanter for de vigtigste Erhvervsorganisationer, der selv vælger et Arbejdsudvalg og indstiller en Chef for Bureauet, der tænkes at skulle være en Mand fra det praktiske Erhvervsliv. Endskønt Kommissionen saaledes ikke har stillet Forslag i saa Henseende, og Forslaget derfor heller ikke indeholder nogen Bestemmelse herom, vilde jeg dog anse det for naturligt, om der som Medlem af det paa-tænkte Raad og Arbejdsudvalg indtraadte en Repræsentant for Handelsministeriet, eventuelt ogsaa for Landbrugsministeriet, altsaa en Repræsentant for hvert af de to Erhvervsministerier. Men om dette Spørgsmaal vil der jo blive Lejlighed til nærmere Forhandling i det naturligt kommende Udvalg. Der vil utvivlsomt gennem et saadant Kontor, anbragt som en Del af Udenrigsministeriet og stillet i samme Forhold til Gesandter og Konsuler som dette, kunne udrettes et virkelig nyttigt Arbejde i de kommende Aar.

Som man vil se, er der i den nye Organisationsplan for Udenrigsministeriet lagt megen Vægt paa Erhvervsinteressernes Varetagelse. Men foruden denne erhvervsmæssige Udenrigspolitik har Danmark ogsaa en rent politisk, og denne maa ikke forsømmes, thi i den er ofte koncentreret langt større Risiko end i den erhvervspolitiske. Krigen og dens Resultater har vist dette med saa stor Tydelighed, at ingen Tvivl herom efter min Mening kan være mulig. Lige saa lidt som den, der savner Blik for Erhvervsforhold, passer ind i den nye Udenrigstjeneste, lige saa lidt vil man kunne bruge Folk, der mangler Sans for og Forstaaelse af politiske Forhold. Det er derfor meget naturligt, at Kommissionen har tilstræbt at gennemføre Princippet om Enhed i Tjenesten, Enhed i den Forstand, at Tjenestemændene fra de forskellige Tjenestegrene, den udenrigsministerielle, den diplomatiske og den konsulære, er samlede i fælles Tjenestegrader og fremtidig skal være forpligtede til at lade sig anvende, hvor Tjenestens Krav maatte kræve det, saavel i Indlandet som i Udlandet og saavel i diplomatisk som i konsulær Tjeneste. Som det nu er ordnet, er Tjenestemændene

i den diplomatiske Tjeneste ikke pligtige til at modtage Ansættelse i den konsulære Tjeneste og omvendt, lige saa lidt som Tjenestemænd i Udlandet er forpligtede til at modtage Ansættelse i Udenrigsministeriet eller Tjenestemænd i Udenrigsministeriet til at tage Ansættelse i Udlandet. §§ 3 og 4 tilsigter derfor i Overensstemmelse med Enhedsprincippet at give Bemyndigelse til at forflytte Tjenestemænd fra Tjeneste i Udlandet til Tjeneste i Ministeriet og omvendt samt fra een Art Tjeneste i Udlandet til en anden.

Naar Tjenestemænd paa denne Maade lærer Tjenestens forskellige Grene at kende, vil de kunne faa den mest alsidige Uddannelse. Selv om man imidlertid ved Tjenestemændenes Forflyttelse søger at skaffe vedkommende den bedst mulige Uddannelse — et Hensyn, som det desværre i de senere Aar næsten har været umuligt at gennemføre, idet dette Hensyn har maattet træde tilbage for vedkommendes øjeblikkelige Anvendelighed —, saa vil det navnlig for de yngres Vedkommende være nødvendigt, at der bliver Mulighed for at erhverve sig Kundskaber udover dem, som Arbejdets Udførelse giver. Jeg tillader mig derfor særlig at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa Forslagets § 7, i Henhold til hvilken der aarlig skal stilles et Beløb til Ministeriets Raadighed for at fremme den videre Uddannelse af Udenrigstjenestens Tjenestemænd. I Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning vil Udenrigsministeriet anvende det angivne Beløb navnlig til Studieophold i Udlandet og til Afholdelse af Kursus for Tjenestemænd.

I det, jeg her har sagt, har jeg forsøgt ganske kort at ridse den foreslaaede nye Ordning i Udenrigstjenesten op i sine Hovedtræk. De som Følge heraf nødvendiggjorte Forandringer i Tjenestemandsløven indeholdes i det andet Lovforslag, der derfor fremtræder som et Tillæg til Tjenestemandsløven. Af de deri indeholdte Bestemmelser mener jeg i Dag blot at burde fremhæve det for Tjenestemændene i Udenrigsministeriet i § 7 foreslaaede Bevægelsestillæg og den i § 12 foreslaaede Huslejegyldtgørelse for de Tjenestemænd i Udlandet, der beklæder Chefsstillinger. Bevægelsestillæget tilsigter at holde Tjenestemændene i Centraladministrationen skadesløse for den særlige økonomiske Byrde, der paalægges dem derved, at de er pligtige til til enhver Tid og ofte med kort Varsel at lade sig forflytte.